

Sygn. akt IV U 7/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2020 roku w Ś.

sprawy z odwołania **R. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

(...) z dnia 28.10.2019 roku

o zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne

1. zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawach: (...) z dnia 28.10.2019 roku i (...) z dnia 04.11.2019 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi R. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 30.10.2018r. do 29.04.2019r. i do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 30.04.2019 r. do 24.01.2020r.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powoda R. W. kwotę 720 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód R. W. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 4.11.2019r., 28.10.2019r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach. W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, iż zdarzenie jakiemu uległ w dniu 30.10.2018r. było wypadkiem przy pracy, do którego – wbrew opinii organu rentowego nie doszło na skutek rażącego naruszenia przez powoda przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, a w szczególności naruszenia przepisów ruchu drogowego. Powód wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji, jak również o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu związanych z każdym z odwołań w podwójnej wysokości. W zakresie kosztów procesu na rozprawie w dniu 12.08.20r. pełnomocnik powoda uzasadnił podwójną stawkę opłaty tym, iż przygotowanie odwołania wymagało nie tylko zapoznania się ze sprawą ubezpieczeniową i niekorzystnymi dla powoda decyzjami, ale i aktami i wynikami postępowania karnego dotyczącymi wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu w kwocie 180 zł. Przytoczono podstawę prawną zaskarżonej decyzji wskazując, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono, iż zdarzenie któremu uległ powód w dniu 30.10.2018r. zostało uznane za wypadek przy pracy, ale jego wyłączną przyczyną było udowodnione rażące naruszenie przez powoda przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, w szczególności przepisów ruchu drogowego, co zostało potwierdzone orzeczeniem Sadu Rejonowego w (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. W. urodził się w (...)r. , od 10 lat ma prawo jazdy. W dacie zdarzenia, tj. 30.10.2018r. powód jako pracownik Zakładu Produkcji (...) w S. wykonywał obowiązki pracownicze polegające tego dnia na dostarczeniu samochodem służbowym dostawczym części do klientów. Powód w ciągu pojazdów poruszał się drogą w kierunku L.. Przed nim jechało auto dostawcze z szeroką oplanowaną na wysokim stelażu przestrzenią ładunkową, za powodem samochód dostawczy z przyczepą. Na wysokości miejscowości K. powód, który cały czas kontrolował sytuację drogową przed i za swoim pojazdem, spojrzał we wsteczne lustro. Kiedy powrócił wzrokiem do przodu auto przed nim wykonywało manewr gwałtownego hamowania. Powód również rozpoczął hamowanie, ale ocenił, że droga hamowania przed nim jest niewystarczająca i odbił w lewą stronę, wobec czego znalazł się na przeciwnym pasie ruchu i stało się to przyczyną zderzenia czołowego z nadjeżdżającym z naprzeciwka samochodem typu pick-up M.. Na miejsce zostały wezwane służby, powód został przez pogotowie ratunkowe zabrany do szpitala, gdzie stwierdzono szereg złamań i uszkodzeń ciała skutkujących długotrwałą niezdolnością do pracy.

W sprawie karnej (...) wyrokiem z dnia 5.09.2019r. warunkowo umorzono postępowanie karne wobec powoda na okres 1 roku próby.

W postępowaniu karnym powód nie korzystał z pomocy zawodowego pełnomocnika, nie sprzeciwiał się żadnym zapisom i ustaleniom treści stawianego mu zarzutu uznając, iż nie będzie to miało wpływu na żadną inną sferę jego praw i obowiązków.

Dowód: akta ZUS (w załączeniu), odpis wyroku k. 40,

zeznania powoda e-protokół k. 72

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z 3 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(zwanej dalej: ustawą wypadkową) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Zgodnie zaś z art. 6 ust.1 pkt 1 oraz pkt 2 ustawy wypadkowej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową i świadczenie rehabilitacyjne - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

W niniejszej sprawie niesporne było, iż w dniu 30.10.2018r. miało miejsce zdarzenie, które spełnia powołana wyżej definicje wypadku przy pracy i że na skutego tego wypadku powód stał się długotrwale niezdolny do pracy. Sporne natomiast między stronami było czy doszło do okoliczności sformułowanych w art. 21 ust.1 ustawy wypadkowej wyłączających prawo powoda do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 21ust. 1 ustawy wypadkowej świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Odmawiając świadczeń wypadkowych organ rentowy powoływał, że wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów, dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Jednakże ani w uzasadnieniu decyzji ani w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie

organ nie sprecyzował, jakie konkretnie zachowanie powoda stało się podstawą zastosowania art. 21.1 ustawy wypadkowej, nie udowodniono także winy powoda. Orzecznictwo sadowe zaś jednoznacznie wyklucza działanie organu rentowego w sposób, w który automatycznie przypisuje negatywne przesłanki art. 21.1 sprawcy wypadku komunikacyjnego, mimo iż winę czy rażące niedbalstwo pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy należy konkretnie udowodnić, nie wystarczy tu wykazanie nieprzestrzegania przepisów prawa o ruchu drogowym. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., II UK 30/04, M. P. Pr (...)). W wyroku zaś z dnia 6 sierpnia 1976 r. (III PRN 19/76) Sąd Najwyższy przyjął, że przez działanie z rażącym niedbalstwem należy rozumieć m.in. sytuacje, w których poszkodowany pracownik zdaje sobie sprawę z grożącego mu niebezpieczeństwa, gdyż zwykle ono występuje w danych okolicznościach faktycznych tak, że każdy człowiek o przeciętnej przezorności ocenia je jako ewidentne, a mimo to, z naruszeniem przepisów, naraża się na to niebezpieczeństwo, ignorując następstwa własnego zachowania

Na gruncie niniejszej sprawy - dla rozważenia, jakie były rzeczywiste przyczyny zdarzenia z dnia 30.10.2018r. - pierwszoplanowe znaczenie miały zapisane w karcie wypadku szczegółowe okoliczności wypadku, związane z tym zdarzeniem oraz postępowaniem karnym zeznania powoda, cechy charakteryzujące powoda jak jego młody wiek i stosunkowo krótkie niewielkie doświadczenie jako kierowcy.

W niniejszej sprawie należy wskazać, iż powód zachowywał się w sposób należyty jako uczestnik ruchu - dokonywał oceny sytuacji zarówno przed jak i za pojazdem, co było utrudnione z uwagi na gabaryty pojazdu z przodu zasłaniające widoczność. Nie można przyjąć, iż chwilowa utrata pola widzenia z przodu dla skontrolowania sytuacji z tyłu pojazdu i bezwarunkowe „odbicie kierownicą”, aby uniknąć zderzenia z dużym gabarytowo pojazdem, który zmuszony był z nieznanego wówczas ubezpieczonemu powodu hamować, była skutkiem umyślnego działania powoda czy rażącego niedbalstwa.

.

Z powyższych względów, a także w poparciu argumentacji zawartej w odwołaniach, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie na podstawie art. 98 kpc w związku z§ 9 ust.2 oraz §15.ust3. pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie przyjmując za uzasadnioną argumentację pełnomocnika powoda co do podwójnej opłaty minimalnej. Z uwagi na fakt, iż postępowanie dotyczyło dwóch spraw zawisłych na podstawie odrębnych odwołań od odrębnych decyzji ZUS, połączonych jedynie technicznie celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia koszty te zasądzono za każdą ze spraw.